

ת"פ 40837/05/18 - מדינת ישראל נגד סליאור עמרם ביטון, מסגנאו טפרה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40837-05-18 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות ש"י
	נגד
	1. סליאור עמרם ביטון,
	ע"י ב"כ עו"ד פארס מצטפא
	2. מסגנאו טפרה (הסתיים)
המאשימה	
הנאשמים	

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 8.5.2018 יצרה עמו לקוחה קשר באמצעות אפליקציית טלגרם וביקשה ממנו לקנות סם מסוג קנביס. באותן נסיבות תיאמו הנאשם והלקוחה כי הלקוחה תקנה 20 שקיות סם קנביס מסוג רפואי, כשכל אחת מכילה כ-10 גרם סם בעבור 19,000 ₪. הלקוחה מסרה לנאשם את כתובת מקום המפגש במעלה אדומים, הנאשם דיווח לה כי הכין את הסחורה בשתי שקיות גדולות כשכל אחת מהן מכילה 10 שקיות קטנות. השניים סיכמו כי הלקוחה תשלם 1,000 ₪ עבור המשלוח במונית. בשעה 20:00 לערך, עלו הנאשם 1 יחד עם נאשם 2 על מונית לכיוון כתובת מקום המפגש, נאשם 2 השתמש באפליקציית ווייז בה הזין את כתובת מקום המפגש והנחה את נהג המונית להגיע ליעד, תוך שבזמן הנסיעה הנאשם מתכתב עם הלקוחה. בשעה 22:30 לערך, הודיע הנאשם ללקוחה כי הגיע למקום המפגש והלקוחה ביקשה שיוציאו את אחת מהשקיות הגדולות החוצה כדי שתוכל לבחון את הסם טרם קנייתו. אז יצא נאשם 2 מהמונית, כשברשותו שקית נייר חומה ובתוכה 8 שקיות ניילון קטנות זהובות המכילות סך כולל של 69.70 גרם סם מסוכן מסוג קנאביס. הוא הניח את השקית בין השיחים בהנחיית הלקוחה, סמוך למקום המפגש. בשלב זה נעצרו הנאשמים - נאשם 2 מחוץ למונית, והנאשם בתוך המונית, כשברשותו 4 שקיות ניילון קטנות ובתוכן קנביס במשקל 27.74 גרם. במסגרת תיקון כתב האישום הודה הנאשם בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

מהלך הדין

כתב אישום ובקשה למעצר עד לתום ההליכים הוגשו בעניינו של הנאשם ביום 17.5.2018. ביום 23.5.2018 הוריתי של שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר במסגרת תיק המעצר וביום 5.7.2018 הוטל בעניינו צו פיקוח מעצרים. אלא שבמהלך חודש יולי 2018 התברר כי הנאשם נעצר בתיק אחר בבאר-שבע בגין חשד לביצוע עבירות אלימות, ועל כן, נותר שחרורו בתיק זה תיאורטי והיה עצור במסגרת אותו תיק. ביום 24.10.2018 הגיעו הצדדים להסדר טיעון "פתוח" שכלל תיקון של כתב האישום והודאה בו, ושליחתו של הנאשם לתסקיר ללא הסכמה עונשית.

יצוין, כי הנאשם ניהל את התיק האחר בבאר-שבע ובסופו של דבר נמצא אשם ונגזר עליו עונש מאסר ממנו השתחרר בפברואר 2020.

יצוין, כי חלקו הקטן יותר של השותף והיעדרו של עבר פלילי, הביאוני לגזור עליו עונש מופחת מטעמי שיקום, בדמות של"ץ מאסרים מותנים ורכיבים נוספים לרבות צו מבחן.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים. השירות עמד על נסיבותיו המשפחתיות והאישיות הלא פשוטות של הנאשם. כיום הנאשם באמצע שנות העשרים לחייו, רווק, שטרם מעצרו עבד במסעדה. לאחרונה, כפי שמסר לי, התארס. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולא גויס לצבא עקב מעורבות בפלילים. לאורך מספר תסקירים שירות המבחן לא התרשם לחיוב מן הנאשם, מבחינת מאפייניו וקיומם של דפוסים עברייניים אצלו, המשך מעורבותו בפלילים, נטילת אחריות מצמצמת לגבי ביצוע העבירה, התנהלות תוקפנית ושיתוף פעולה מצומצם עם השירות, בהיעדר מודעות מספקת לצורך בטיפול. הנאשם לא מסר בדיקות שתן באופן סדיר, אך כל בדיקות השתן שמסר לאורך תקופת המשפט נמצאו נקיות משרידי סמים. שירות המבחן העריך כי נשקפת מן הנאשם רמת סיכון גבוהה, והמליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות. יצוין, כי הדין נדחה מעת לעת לצורך מיצוי התהליך הטיפולי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות לא מצא את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, הן לנוכח התנהלותו בעבר בריצוי עונש דומה שהופקע למאסר ממש, והן מטעמים מודיעיניים. בהקשר זה התנהל היום דיון בשאלת הבסיס שעמד מאחורי החלטת הממונה, ואף נחקר על ידי וע"י הסניגור קצין המודיעין ביחידת עבודות השירות שמסר לבית המשפט מידע שעמד בבסיס חוות הדעת.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים והתרשמתי מעדות קצין המודיעין וכן מן החומרים שהוצגו לי, נדמה כי אין מקום להתערב בשיקול דעתו של הממונה, וכי חוות דעתו מבוססת באופן מספק על החומרים שהוצגו לי. אני מפריד במסקנתי זו, בין המידע שהוצג לי, לבין ההערכה לגבי תפקודו של הנאשם בעונש עבודות השירות הקודם שהוטל עליו, שכן שיקול זה אינו ממין העניין לצורך ההכרעה בשאלת הבסיס המודיעיני. סברתי, והנאשם לא חלק על כך, שהדברים שנאמרו לקצין המודיעין, כי הוא מאוים, יחד עם המידע שהוצג לי, הגם שאינו מהשנה האחרונה, מבססים את המסקנה כי קיים קושי משמעותי לחשוב שרמת הסיכון הנשקפת לנאשם ומן הנאשם פחתה במהלך תקופה זו. שמעתי את טענות הסניגור בהקשר לחלופי הזמן והיעדר פגיעה בנאשם בתקופה זו, אך לא סברתי כי היא גוברת על המסקנה המוצדקת של הממונה. יצוין, כי ביסוד החלטת הממונה, לא רק הסיכון לנאשם, אלא הסיכון הנשקף לסביבה שבה יעבוד, שלרוב, היא סביבה שבה מעורבים חסרי ישע ומטופלים. לכן, בסופו של דבר, לא מצאתי מקום להתערב במסקנת הממונה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות, ועד לשנת מאסר. ב"כ המאשימה עמדה על מאפייניו של הנאשם, עברו הפלילי והתנהלותו של הנאשם וכן חלקו העיקרי בביצוע העבירה. לכן עתרה להטיל עליו 8 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

הסניגור מנגד, עמד על נסיבותיו של הנאשם וכן צירף מסמך רפואי ביחס למצבו של אביו הזקוק לסיועו. עוד עמד על עקרון אחידות הענישה, וסבר שיש להטיל על הנאשם עונש של של"ץ מורחב ורכיבי ענישה נוספים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים, שאינו מבחין בין "סמים קלים" ל"סמים קשים", שתוצאות השימוש בהם וההתמכרות אליהם קשות, ארוכות טווח ורחבות היקף וחורגות מעניינו של אדם אחד, ונוגעות לכלל החברה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: הנאשם שלפניו הוא הגורם הדומיננטי בנסיבות ביצוע העבירה, והוא גרר אחריו את נאשם 2 ועשה בו שימוש לצרכיו; מדובר בבגיר המודע להשלכת מעשיו ולפסול שבהם; העבירה המתוכננת שאף הוצאה לפועל, סוכלה, בסופו של יום, בשל המעצר, ולא בשל חרטה של מי מהמעורבים; הנזק שנגרם מסמים ידוע, אך מכיוון שהעבירה סוכלה ולא הושלמה, הנזק שנגרם בפועל אינו רב; על-פניו, מהנסיבות עולה כי העבירה בוצעה בשל רצון בהשגת רווח כספי, כפי שגם עולה מתסקיר שירות המבחן; הנאשם אמנם אדם צעיר, ואולם לחובתו רישום פלילי רלבנטי וכן בעבירות אלימות.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה מלמד כי רמת ענישה עומדת על מאסר לריצוי בעבודות שירות עד עונש מאסר דו-ספרתי. בנסיבות ביצוע העבירה ע"י נאשם 1 אין מקום לאפשר שקילת עונש הפחות ממאסר לריצוי בעבודות שירות. מפנה לפסיקה הבאה ממנה עולות נסיבות חמורות יותר, ממנה ניתן לגזור לקולא:

א. רע"פ 2675/17 **ארצי** נ' **מ"י** (מיום 23.8.2017) שם דובר בהחזקת 5 ק"ג קנביס לאדם עם עבר פלילי. אושר מתחם ענישה שבין 8 ל-18 ח' מאסר ונגזרו 9 חודשי מאסר ו עונשים נלווים;

ב. רע"פ 1830/16 **רקבי** נ' **מ"י** (מיום 11.4.2016) שם דובר בהחזקת 2.3 ק"ג חשיש מחולק לחבילות, אושר מתחם ענישה בין 6 ל-15 חודשי מאסר והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל;

ג. רע"פ 8237/15 **בן זקן** נ' **מ"י** (מיום 2.12.2015) שם דובר בהחזקת 26 שתילי קנביס במשקל 8.4 ק"ג - אושר מתחם שבין של"ץ ומאסר על תנאי ל-24 חודשים, ונגזרו 7 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מספר ימי מאסר ועד 8 חודשי מאסר ממש.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם מעורב בפלילים מאז גיל צעיר; הנאשם מסייע בפרנסת בני משפחתו ומסייע להם כאשר המצב המשפחתי מורכב, לרבות נסיבות רפואיות לא פשוטות; הנאשם אמנם הודה במיוחס לו, אך שירות המבחן סבר כי מדובר בנטיית אחריות מצמצמת; הנאשם הסתבך בתיק אחר בתחום האלימות לאחר ששחררתי אותו בתנאים מגבילים במסגרת תיק זה, דבר המלמד על קושי לתת בו אמון; נסיבותיו של הנאשם אינן קלות, ושירות המבחן עמד על תרומתן של נסיבות אלו להתנהלותו העבריינית של הנאשם.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין, יש למקם את הנאשם בתחילת המתחם. אין לגזור אמנם גזירה שווה בינו לבין נאשם 2 בשל השוני בחלקם בביצוע העבירה, הדומיננטיות של נאשם זה בתיק שלפניי והשוני בנסיבות החיים ובעבר הפלילי. אך יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן, וכן את עקרון אחידות הענישה, והצורך שלא יתקיימו פערים צורמים מדי.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 ימי מאסר בניכוי מלא של ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה - הנאשם סיים לרצות את עונשו;
- ב. 7 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת סמים בתוך שנתיים מהיום, למעט עבירות של שימוש עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי;
- ג. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות החזקה/שימוש בסמים לצורך עצמי והחזקת כלים לשימוש עצמי בתוך שנתיים מהיום;
- ד. פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, וזאת על-תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת הסמים;
- ה. קנס בסך 3,000 ₪, אשר יחולט מההפקדה במ"ת 40848-05-18 - הוראה זו תגבר על כל עיקול, ככל שקיים. ככל שתיוותר יתרת חוב, היא תשולם בתשלום אחד עד ליום 1.7.2021. לא ישולם הקנס במועד, יישא הפרשי ריבית פיגורים והצמדה כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, במעמד הנוכחים.